

[Kirsten Lee]

Sundhedsstyrelsen har i begge tilfælde præcis den samme indflydelse på sagens udfald, tror jeg, da nævnets afgørelse vel afhænger af, hvordan sagen faktisk er fremlagt for nævnsmedlemmerne.

For os i Det Radikale Venstre er det væsentligt, at Patientklagenævnet er et uafhængigt nævn, og det tror jeg alle er enige i at det skal være.

Vi vil meget nøje følge Patientklagenævnets arbejde, og såfremt det viser sig, at det klagesystem, vi har fået etableret, er uoverskueligt og svært at finde rundt i, vil vi i Det Radikale Venstre arbejde på at ændre strukturen, men nævnets arbejde er så nyt, at vi ikke kan udtale os om det endnu.

Vi vil også arbejde på at ændre strukturen, hvis vi finder, at Patientklagenævnet ikke er uafhængigt af læger, tandlæger eller andre faggrupper i sundhedssektoren.

Lis Noer Holmberg (CD):

Hvis dette patientklagenævn kunne fungere som et helt selvstændigt organ, var sagen bøv, men da det drejer sig om klager over persongrupper inden for sundhedssektoren, kan man ikke komme uden om Sundhedsstyrelsen, og det er derved, der opstår dobbeltadministration.

Det forstår jeg godt man vil til livs, for det er lammende; sagsbehandlingen bliver alt for tung og langsommelig. Men så spørger man sig selv: Bliver sagsbehandlingen hurtigere ved, at man lægger sekretariatet ind under Sundhedsstyrelsen? Hvilken garanti har vi for det? Vi har nogle grelle eksempler på, hvordan Sundhedsstyrelsen har syttet sager. Det kan man ikke helt komme bort fra. Jeg vil bare fremhæve én, nemlig den ingeniør, der i 20 år blev erklæret sindsyg uden at være det. På trods af gentagne henvendelser til Sundhedsstyrelsen hjalp det først, efter at alle disse år var gået. Tænk, hvad denne mand har lidt! Hans liv er faktisk ødelagt. Lad mig tilføje, at jeg ved, at Sundhedsstyrelsen har fået ny ledelse.

Jeg kan egentlig godt forstå det, når formanden for Patientsammenslutningen spørger: Hvorfor skal læger være med til at behandle klager over læger? Det er noget, der rører sig. Vi ved jo, at lægerne holder hånden over hinanden. Vi har set, hvordan patienterne har følt sig fuldstændig magtesløse i klagesager.

Derfor har vi i CD nok lidt vanskeligt ved at tage stilling til disse forslag her og nu. Vi må nok hen ad vejen stille nogle spørgsmål for at få lidt mere klaring på problemerne, før vi tager stilling, og det vil vi gøre under udvalgsarbejdet.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Som det er fremgået af de øvrige ordføreres taler, er det faktisk en alvorlig sag, vi beskæftiger os med. Det drejer sig om mennesker, der føler, at de er kommet i klemme i vores system, som føler, at de ingen vegne kan komme med deres klager. Det er rigtigt, som det blev sagt af den foregående ordfører, at det er meget almindeligt at høre udtalelser som: »Det nytter ikke noget at klage, for læger holder hånden over hinanden.« Derfor synes jeg, man skal se meget nøje på disse forslag, og jeg er enig med de øvrige ordførere, der siger, at det kræver, at vi får belyst nogle spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Kristeligt Folkeparti er ikke sikkert på, at det er det rigtige tidspunkt, dette forslag kommer på. Vi ved, at der er skiftet formand i Sundhedsstyrelsen, og det kan jo være, at tingene ændrer sig. Men det image, der hidtil har været, har nok været negativt, og derfor får dette forslag f.eks. også fra Forbrugerrådets side en negativ omtale.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi sikrer, at en berettiget klage også kommer frem. Ellers kommer vi i den situation, at folk føler sig utrygge. Hver gang vi får en sag frem fra dagspressen om, at der er fejlbehandlet, at der er tilsluttet forkerte slanger og lign., føler man sig utryg. Og netop i en situation, hvor man står over for en eller anden behandling, måske en operation, har man behov for at føle sig tryk.

Derfor er det så uhyre vigtigt, at vi kan give alle tænkelige garantier for, at de mennesker, der begår en fejl, også bliver stillet til regnskab for deres fejl, at man ikke kan dække sig med et: »Nå, men det er bare et uheld, der kunne ske.« For uheld må ikke ske. Man må kontrollere tingene så grundigt, at man er 100 pct. sikker på, at de rigtige slanger er sluttet til de rigtige steder, osv.

Derfor vil vi være noget skeptiske over for forslaget, men det gælder ikke forslaget om udvidelse af antallet af næstformænd, for det er helt i orden. Vi mener, at det er berettiget, at vi